

давать на Священны тѣ Писанія, и 3) ще опровергнемъ нѣкои отъ по главны тѣ възраженія на Американскы тѣ Миссіонеры, сирѣчь, оныя възраженія, за кои то сме слушяли прѣдирни тѣ имъ.

Като развращавать неопытны тѣ наши млады, най голѣмый тѣ мурафетъ на Протестанты тѣ състои въ мѣшяніе то на духовный тѣ постъ съсь черковный тѣ. За това сме длѣжни най напрѣшь да расправимъ на наши тѣ братія, че постъ тѣ ся дѣли на четыри видове, а именно: на постъ духовный, постъ нравственный, постъ естественный и на постъ черковный.

Постъ духовный, сирѣчь въздържаніе отъ неправдѣ и отъ всякаквы лукавы дѣла, е общъ за всичкы тѣ, и за всяко врѣмя: т. е. и въ самы тѣ свѣтлы праздницы, такъвъ постъ всякый е длѣженъ да варди. Нъ наше то прѣніе тука не е за такъвъ постъ, та нека прѣстанѣтъ постоборци тѣ да ни подмѣтатъ Исаяж чясь по чясь.

Постъ нравственный е умѣренно употребленіе въ пицѣ тѣ и питіе то, за здравіе то на человекъ тѣ и честно то му житіе. Нъ нито за такъвъ постъ искаме да говоримъ.

Постъ Естественный (така сѣ го нарѣкли Богослови тѣ), е съвсемъ да не яде, нито да ніе человекъ.—И това бива прѣдъ причащеніе то отъ тѣло то и кръвь Христовѣ, какъ то и въ другы нѣкои постны дни.

Постъ черковный, е въздържаніе отъ ястія